

STC 39/2014, d'11 de març

Excedència per cura de familiars: la normativa autonòmica de funció pública no pot regular els aspectes de Seguretat Social (accés al text de la sentència)

La *Llei 10/2010, de 9 de juliol, d'ordenació i gestió de la Funció Pública Valenciana* estableix el **dret dels funcionaris a un període d'excedència no superior a 3 anys "per tenir cura del cònjuge o parella de fet legalment constituïda o familiar que es trobi al seu càrrec, fins al segon grau de consanguinitat o afinitat..."**, afegint-hi que **"el temps de permanència en aquesta situació serà computable als efectes d'antiguitat, promoció professional i drets en el règim de Seguretat Social que els sigui aplicable"**.

S'al·lega la vulneració de la competència exclusiva de l'Estat sobre bases del règim estatutari dels funcionaris públics (article 149.1.18 de la Constitució) i de la competència estatal sobre legislació bàsica i règim econòmic de la Seguretat Social. El TC conclou que:

- La situació administrativa d'excedència per a la cura de familiars contribueix a fer efectiu el mandat constitucional adreçat als poders públics de garantir l'institut de la família (art. 39.1 de la *Constitución*), facilitant la satisfacció pels seus integrants del deure de prestar-se els auxilis necessaris, en aquest cas la cura de qui "per raons d'edat, accident, malaltia o discapacitat no pugui valer-se per si mateix i no exerceixi activitat retribuïda". Atès que l'ordenament jurídic fa recaure sobre els cònjuges aquest deure recíproc, al que sense cap error qualifica d'obligació (art. 68 del *Código Civil*), **no es pot considerar que el desenvolupament efectuat per la Llei 10/2010 mitjançant la inclusió del cònjuge en l'àmbit de les persones per la cura de les quals s'estableix la situació administrativa que es regula, vulneri la base estatal.**

Així mateix, atenent al règim de distribució de competències en matèria de funció pública, **la inclusió per la Llei 10/2010 de la cura de la "parella de fet legalment constituïda" s'emmarca dins de les decisions que pot adoptar la Comunitat Valenciana en relació amb el personal al seu servei**, a l'empara de la seva competència (art. 50.1 de l'Estatut d'Autonomia) i per tant, no vulnera les competències estatals.

- D'acord amb la STC 40/2014, **la determinació d'una prestació de la Seguretat Social constitueix una norma bàsica que correspon establir a l'Estat** (art. 149.1.17 de la *Constitución*) i ho ha de fer de forma unitària per a tots els subjectes compresos dins del seu àmbit de cobertura, llevat de raons excepcionals degudament justificades i vinculades a la situació de necessitat que es tracta de protegir. I d'altra banda, conforme a la STC 239/2002, la comunitat autònoma no pot establir una regulació que interfereixi en el règim econòmic unitari de la Seguretat Social o que generi obligació o càrrega que hagi de suportar l'Estat.

En conseqüència, cal estar a allò que disposin les normes que a cada moment estableixi l'Estat per poder determinar els drets que corresponguin en el règim de Seguretat Social als funcionaris públics que s'acullin a la situació administrativa d'excedència per cura de familiars. Per tant, **es declara la inconstitucionalitat de la referència de la norma valenciana al fet que "el temps de permanència en aquesta situació serà computable a l'efecte de... drets en el règim de Seguretat Social que els sigui aplicable"**.